राजचूडामणिः श्रीमांश्चन्द्रापीडस्ततोऽभवत् ।
पीडितेन्दुत्विषा कीर्त्या कलेः पीडां चकार यः ॥ ४५ ॥
एकपादाकृतिर्धर्मः समस्येवोज्झितो नृपैः ।
शुद्धश्लोककृता येन पादैः संयोजितस्त्रिभिः ॥ ४६ ॥
यं क्षमाविक्रममुखाः परस्परविरोधिनः ।
सिषेविरे गुणास्तुल्यं दिव्योद्यानमिवर्तवः ॥ ४७ ॥
स्थाने स्थाने यदीया श्रीस्तुल्यमाप्याययत्यभूत् ।
द्रुमानुद्यानकुल्येव निखिलाननुजीविनः ॥ ४८ ॥
दोषांस्त्यक्त्वान्यभूपेषु यं शुद्धा श्रीरशिश्रियत् ।
मार्गाद्रिष्वोघकालुष्यं क्षिप्त्वा सिन्धुरिवार्णवं ॥ ४९ ॥
कार्यज्ञो यो नतश्चक्रे यत्फलेऽभूद्विविज्ञधीः ।
परं समाचरन् स्तुत्यं स्तूयमानस्त्रपां दधे ॥ ५० ॥
व्यनीयत न योऽमात्यैर्विनयं तान् स्वशिक्षयत् ।
वज्रं न भिद्यते कैश्चिच्छिनत्त्यन्यान् मणींस्तु तत् ॥ ५१ ॥
यस्य धर्मभयादासीत् संत्याज्यो धर्मसंशये ।
निजोऽपि पक्षः कुलिशत्रासादिव गरुत्मता ॥ ५२ ॥
न्यायं दर्शयिता वर्त्म तेन राज्ञा प्रवर्तिताः ।
स्थितयो वीतसन्देहा भास्वतेव दिनक्रियाः ॥ ५३ ॥
नियन्त्रिता यद्गणितिस्तद्गुणोदीरणादियं ।